

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ.

ΑΛΛΟΔΑΗΝΣ ΦΡ. 10.

**Τοῦ κληδώνου παντομίμας,
λειανοτράγουδα καὶ ῥίμες.**

* Ἀρχίτε γλώσσα νά λαλής τῆς τύχης τὰ τραγούδια,
στά τρανταφυλλοπρόσωπα κι' ἀράκια κοπελοῦδια,
ἀρχίτε γλώσσα νά λαλής τοῦ κληδῶνα τὴν τύχ',
γιὰ τὸ κορίτσι τὴ τρελλό. γιὰ τὴ γοργὴ τοῦ βήχει,
καὶ λείρε καὶ ῥιμάριζε,
καὶ σκόρπας καὶ χάριζε,

ἔφραγες ῥίμες τυχερὲς στὴν κλαμιά τὴ φίλη,
καὶ μὴν πιεράκης ἀπονα τὰ ροδινά τις χεῖλη,

Κουλουμωθῆτε τὸ λοιπὸν καθὼς τοῦ; ἄλλους χρόνους,
κι' ἐλάτε νὰ σᾶς ῥιξοῦμε τῆς τύχης τοῦ; κληδῶνους!
κουλουμωθῆτε θελικά τριγύρω στὸ Μολφέτα.
ν' ἀκούσατε ποῖα θὰ πρωτεῖδη στεράνια καὶ κοφέτα,

Στὴν ξενιτειὰ πώγοριζα σὰν ἄδικη κινάρα,
κι' ἐζούσα σὰν ἀτσιγγανὸς σονάφροντα; κινάρα,
ἐγίμωσα μὴ γύφτισσα διαβολομιλημένη,
ποῦ νὰ μαντεύω μέραθε τὴν τύχη τὴν κρυμμένη,
κι' ἀφοῦ μ' ἀπέχνη σπάνια συμβαίνει νὰ γνωρίζω,
ἐρχόσαστ' ὅτες θέλετε νὰ σᾶ; καλοκαρῖξω.

* Ἀρχδικιτῆτε κοπελιό; μιτόλοπος χηράδες,
ἔχουσαι καὶ μὴ ἔχουσαι προσόντα καὶ παράδες,
φερτε τὰ σηματούριά σας, νὰ κληρωθῆτε ὅλες
ῥελοῦτες; ξεκαπέλωτες, καὶ ντιστεγκέ μαριόλες.

Βερῆτε σὲ πκράταξι καὶ μάτι σὰ γορίδα
ὅλες ἀπάνου νάχετε στ' ἀμίλητο νερό,
ὅπως προχτῆς στὴ μουσική ἐν προτοχή σᾶ; εἶδα,
πώμαθετε πῶς θὰ διαβῆ νὰ σκίση τὸ σωρό,
ἓνα χρυσοπαλῆκαρο πῶχει Σουλτάνου χάρι
κι' ἤθε με τὴν ἀπόρασι; Σουλτάνα γιὰ νὰ πάρη,
κι' ἐδιάδθηκε παχυματιῶς με τὸ χαμόγελό του,
μὰ σὲ χαμμάθ' ἀνέριε τὸ μίξομαντιλό του!

Κρίτσι τοῦ σὰν ἀνοιξί; μοσχοβολάτε ῥόδα,
κορίτσι τοῦ λατρεύετε τὸ λουσο καὶ τὴ μύδα;
καὶ προτιμάτε με ψωμί νὰ ζῆτε καὶ βαπάνι,
παρὰ νὰ περπατήσετε με περσινὸ φουστάνι,
τριγύρω μου καθήσετε,
κι' ἔλα νὰ με φιλήσετε.

* Ἐλάτε δῶ Λεβελιῶ; δροσογλυκοκοπέλες,
π' ἀπὸν ἀπὸ τῆς μεσπολιῆς σαρτένετε σὰ φέλες,
Χρισόφτερες; Λαυθρινὲς καὶ Ντομοκαλιγούδισες;
Μεταξοπούλες; χιουδερὲς καὶ σεις; Κουρκομελοῦδισες;
ποῦ δὲ βασιᾶτε βαργομιὰ τοῦ δὲν κρατεῖτε λύπη,
καὶ χειμονωκαλόκαιρο καντρίλια δὲν σᾶς λείπει.

Σπαρτινοκοργιανίτισες; προτογαλοθερμμένες;
καὶ σεις; ἀπὸ τὰ Κλείσματα ταλαροφορτωμένες,
καὶ τῆς Πεισάδας; τσ' ὠλορφες ἢ κάθε σαρταρέλα
τοῦ παῖζει μέσα στὴν αὐλὴ τὸ τοῦμπα, τοῦμπα ῥέλα,
ἄ; ἐρτη νὰν τῆ; βγάλουμε τὴ ῥέμα τοῦ κλειδῶνου,
κι' ἄ; εἶναι φέτω μοναχὴ, διπλώνεται τοῦ χρόνου.

* Ἐδῶ καὶ σεις; τοῦ Ἀἰζουριῦ ἐργατικὲς παιδοῦλες,
ποῦ πάτε στὸ βραχίωνα τὸ βράδυ με τῆς μεύλες,
καὶ κάνετε ξεπίτιδες τοῦ φῆρου τὸ τριγύρι
ν' ἀκούτε τὴν ἀθάνατη φλογέρα τοῦ Ἀργύρη,
ἐδῶ κι' ἐσεῖς τοῦ τ' ἀργαλειοῦ πετάτε τῆς αἰῆτες,
καὶ χαμηλώνετε μ' αὐτὸ πολλὲς τεμπελοῦτες.

Καὶ σεις; κλεινοὶ εἰέλπιδες τοῦ τόπου μοσχογοῦοί,
ποῦ πνεῦμα ζωηρότητος στά κοίτελά σας λάμπει,
καὶ σεις; διασημότατοι τῆς προίκας κιννοῖ
ποῦ ζῆτε με τὴ μυροῦδιὰ τοῦ καφρονέ τοῦ Μπάμπη,
δῶστε τὰ σηματούρια σας κλειδῶνους νὰ σᾶ; δείξω,
καὶ σὲ χορτάτα φέουδα καὶ μούρκια νὰ σᾶ; ῥίξω.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
Α.Σ. 4441 Φ 3 0012

κατέβα κι' ἔλα μιὰ στιγμή στὸν τόπο τοῦ Γαιρόλια,
καὶ δῶσε μου τὴν ἔμπνευσιν καὶ βόχτα με λιγάκι,
νὰ κάμω ρίμες τοῦ Κοτᾶ, ρίμες τοῦ Πηλουκάκη,
ρίμες συγχρόνων θεαίνων, Σειρήνων, μαγισσῶν
ρίμες, τρελῆς κι' ἀνέβλαθε, ἀπάντων καὶ πασῶν.

Ἀγάλιχ, γάλιχ μὲ καιρὸ κι' ἡ ὄρα δὲν ἔχθη,
μὲ τοῦ γιαιτροῦ τῆς βίζιτες γιαιτρεύονται τὰ πάθη.

Ψαρᾶς θὰ γένω στὴ στ' ἰριὰ μ' ἀγκίστρι δολωμένο,
γιὰ νὰ μπαρμποῦνι νόστιμο καὶ μαυροφορεμένο.

Βερτάρισμα πῆς δυνατὸ δὲν εἶδα σὲ ποὐλάκι,
παρὰ στὸ σπῆγγο ποῦ λαλεῖ κοντὰ στοῦ Σαμουλάκη,

Ἐσύ μὲ τὸ μικρὸ κορμὶ καὶ μὲ τσ' ἑλληνικοῦρες,
σὲ δρόμους λιγοδιάδατου, μὴν κάνεις σιασκοῦρες.

Κι' ἐδῶ χαρὰ κι' ἐκεῖ χαρὰ καὶ μὲς τῆ μέση λύπη,
ἦγουν ὁ λόγος εἶναι το; ἀλλὰ τὸ χρῆμα λείπει.

Σὰν εἶσαι μέσα στὸ λουτρὸ, μικρὴ μου φιλενάδα,
δὲν καταπίνω θάλασσα, ρουφᾶω βισινάδα!

Ὁ ἔρωτας εἶναι παιδί ποῦ δὲν πολυγελιέται,
μιὰ δυὸ φορές στρατσίζεσαι μὰ μὲ τὴν τρίτη κλιέται.

Κουκλίτσα μελοκάμωτη ποῦ ὁ πῆτσουνάς σου λείπει,
νὰ ἐπὶ τέλους πῶπαψε κι' αὐτὸ τὸ καρδιοχτύπι!

Μ' αὐτὴν σὴν ἄσπρη φορεσιά, νεράϊδα προμοιάζεις.
ποῦ τ' ἄλμυρά καὶ τὰ γλυκὰ νερά ἐνθουσιάζεις.

Γαρουφαλιᾶς γαρούφαλο καὶ κανελιάς κανέλα,
θυμάσαι ποῦμαστε μαζί σκολειὸ στὴν Πετρινέλα;

Στρίψτω τὸ μουστακί μου, στραβὰ τὸ σέλο βάζω,
γαρούφαλο στὸ πέτο μου, κι' ἀμάν, ἀμάν φωιάζω.

Δασκάλισσα, δασκάλισσα, γιατί δὲν μὲ λυπᾶσαι;
γιατί δὲν εἶς' ἐνδοτικὴ παρὰ μου περισπᾶται;

Ἐσύ σαι τ' ἀπορο παιδί τὸ παραπονεμένο,
ποῦ τ' Οὐβροῦρ ποκάμισο δὲν ἔχεις φορεμένο!

Παπάδες καὶ πνευματικαὶ τὸ βρήκανε γραμμένο,
χῆρος γιὰ χῆρα νὰ πονῆ, εἶναι συγχωρεμένο.

Ἦθελα νὰ γενώτανε ἡ γειτονιὰ λιβάδι,
κι' ὁ φουρναρὸς νᾶναι λαγῶς νὰ βρόσκει κάθε βράδυ.

Ἦθελα νᾶμαι μᾶστωρας νὰ φιλῶ κοπανέλια,
νὰν τὰ πουλῶ στὴ γειτονιὰ ποῦ βγένουν τὰ καρβέλια.

Ἦθελα νᾶμαι μᾶστωρας νὰ φιλῶ κοπανέλια,
νὰν τὰ πουλῶ ἀκούοντας τα ἰντονάτα γέλοια.

Ἀγάπησες νᾶχης ζωῆ, μὰ σὺ ζωὴ δὲν ἔχεις,
σ' ἐράχην οἱ ρεμματισμοὶ κι' ὄλο στὸ Λίντζι τρεχεις.

Πρόεδροι σὲ γυρεύουνε κι' εἰσαγγελεῖ; κι' ἐφέτες,
ποῦ γιὰ νὰ πάρῃς ὄλους τους, πρέπει νὰ γένῃς φέτες.

Νὰ λείψῃς τὸν πονόδοντο, ποτὲ δὲν θὰ μπορέσῃς,
κι' ἀδίκας βασανίζεσαι κι' ἐσύ κι' ὁ Μηλιχρέσῃς.

Τὸ Μι τὸ Ἄλρα καὶ τὸ Ἐρὸ, μ' ἀκόμη ἄλλα ἔξῃ,
μ' ἐκάμανε, ποῦ μὰ τὸ Θεῖο, δὲν ξέρω τί θὰ τρέξῃ!

Ἀγγελικοῦλα, ζάχαρι, Ἀγγελικοῦλα μέλι,
Ἀγγελικοῦλα δροσερὸ καὶ κόκκινο κοπελι.

Ἀγάπησες τί ἀπόχτησες; τῆς γῆς τὴν ὄψι ἐπῆρες,
τραβάει ζόρι φίλε μου, ἡ τράτα γιὰ τὴ χῆρες.

Ἄλλη φορὰ μουν ἄγγελος, τῶρ' ἀγγελίζου ἄλλοι,
βερσὲ μ' ἀκούει κι' ἡ μικρὴ, βερσὲ κι' ἡ πρὸ μεγάλη.

Εἶσαι γλυκεῖα καὶ νόστιμη μ' αὐτῆς τῆς ντουαλετες,
μὰ κι' ἂν σὲ ξεψαχνίτουνε, δὲ βγάνεις δυὸ πολπέτες!

Νᾶμουν πουλι νὰ πέταγα στοῦ Παρισιοῦ τὴ στρατά,
κι' ὄχι ποῦ χαζιρεῖομαι νὰ πάω στὰ Γριζᾶτα!

Ἐἴνη μὲ τῶμορφο κορμὶ καὶ μὲ τὴν ἐμπριστέλα,
ὁ τόπος μας σ' ἐδέχτηκε καὶ σ' ἔλαμ' ἀγουστέλα.

Νὰ ζῆ κανεὶς ἢ νὰ μὴ ζῆ; Κάλχο σου νὰ πεθάνῃς,
ἂν πρόκειται νὰ μὴ μπορῆς νὰ μπερδευτῆς στὸ Τέις.

Ἄν εἶσαι εἴκοσι χρονῶν, κυρά μου γιὰ τὴν ὄρα,
τὰ δέκα πρόβες ἔκανες μὲτα στὴ Λεωνόρα.

Πρὸ εὐγενέστερη μορφή ἐδῶ δὲν ἔχει ἄλλη,
γι' αὐτὸ σὲ σέβει' ὁ καιρὸς καὶ δὲν σὲ καταβάλλει.

Καὶ τέλος πάντων μᾶταια εἶναι κι' αὐτὰ κι' ἐτοῦτα,
ἐν ὅτῳ δὲν ἀζιώνεσαι νερθῆς ἀπὸ Καλοῦτα.

Καὶ πάντοτε θὰ φαίνεσαι μερμῦγκι καὶ μπαρπαῖ,
μπροστὰ σ' ἐκείνους ποῦ φοροῦν γιαικέτα τοῦ Βορπαῦ.

Μέσα σὲ γρύλιες πράτινες ἀπᾶν' ἀφ' τὸ κουτοῦπι,
σουρίζε ἐν ἀγγελικὸ ξαφτέρουγο κουνοῦπι.

Ψηλὰ στῆς ἀπανόστοχτες ἀνθεὶ τὸ τζανταμίνι,
ποῦ τὸ μυρίζεις, κι' ἄλυωτο συναχί θὰ σοῦ μείνῃ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΚΗΜΟΔΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Ποιός εἶδε, ποιός ἀγροίκησε εἰς ἔργον αἰσθημάτων,
ἀναστολήν ἐργασιῶν δι' ἔλλειψιν χρημάτων!

Ἄπ' τοῦ ἀφρό τῆς θάλασσης γένεται τὸ ἀλάτι,
καὶ σὺ, τόσο ἀνάλατη, πού εἶσαι τόσο ἀφράτη;

Ἄν ἔπερνε τὸ βῆμα σου τῆς Λάρισσας τὸ τᾶγμα,
δεινὸν στῆς κοῦδε; τοῦ Ἑπέμ θὰ ἐτελεῖτο, πρᾶγμα!

Ἄσειθαλλῆ κ' αἰώνιαι τῆς χόβολης ἀμάντε,
ροῦ φαίνεσαι σὰν ἥρωας τῆς Κόλασης τοῦ Δάντε.

Ἔχεις τὸ Μά τι στὴν καρδίᾳ, τὸ Μᾶν στὰ χειράκια,
μὰ καὶ τοῦ κουτσοφλεβάρου στὴν τσέπη σου φαρμάκια.

Σὰν τὸ φοίικα πού πάλιν ἐκ τῆς τέφρας του γενιέται,
ἔτσι κάθε σου ἀντίκο κοντοβράκι ξεπετιέται.

Θυμᾶται βλέπω τὸ κλο.βι καὶ τῆς σκλαβιῆς τῆς πρώτης,
καὶ τώρα δὲν ξαναγαπᾶς παρὰ μονάχα... νότες!

Κιρὰ πού πα ζει τὴ Μπόεμ κ' ἀπλῆ καὶ βαριάτη,
δὲν εἶναι γιὰ τῆς ἀγριεῖς ματῆλες τοῦ χωριᾶτη.

Τὴν πρώτη τὴν ἐστέγνωσες, τὴ δεύτερη ἐπίσης,
τώρα στὴν τρίτη θὰ σὲ -ιδῶ πῶς θὰ τὰ κοτικῆσης.

Δετόρε πολυφίλητε πᾶχεις στὰ πόδια νέφτι,
μὰ νύφη στὸ κορμάκι σου κὼν ντοῦε τσέντο, πέφτει.

Δὲν τὴν γελάς μὲ τὴ βαφή καὶ μὲ τὰ κοσμητήκια,
οὔτε μὲ τὴν ἀρκόντισσα πού βάνεις μινουτήκια.

Ἡ μάνα σου κ' ἡ μάνα μου ἐπαίζανε κοντινίεσ,
κ' ἐμεῖς τὰ λόγια παιζοῦμε, βριτιῆς καὶ ρομαντινίεσ.

Ἡ νέα τρίτσα πού φορεῖς, κάνει μιὰ φαντασία,
πού φαρκλέικη θαρεῖς πῶς εἶν' ἀρτοπλασία.

Ἀνδρειωμένη κοπελιά καὶ τακουνοχτυπούσα,
κακοχρονάχη καὶ ψυχρὸ μπροστά σ' ἐσένα ἡ Μοῦτα.

Εἶται σπουδαίος ραντιστής πρέπει νὰ σὲ θαυμάσω,
καὶ κουτσινίστας φοβερὸς πού πέρνει "Ἄσο μ' Ἄσο.

Τώρα πού μὰ χωρίζουνε, ἀρχιραβίνε, μάστο,
τὸ μερτικὸ τῆ μιλίμουσ προτοῦ νὰ φύγης ἄστο.

Σ' ἀγάπησε κ' ὁ ἄνθρωπος παρέβλεψε τὰ πάντα,
ἀλλὰ στεφάνια τίποτα μὲ δίχως τῆς τριάντα!

Τὴν κάθε δικασέδασι τῆς Λειβαλιῶς φαιδρύνεις,
ἐσὺ σὰς τὸ καλλίτερο πούλι τῆ σιῆρα Ῥήνης.

Βασίλισσάσαι στ' ὄνομα, βασίλισσά στο γούστο,
τὸ μαῦρο μάτι σου μεθ' χειρότερ' ἀπὸ μοῦστα.

Ἄπ' ὄλο σου τὸ φέρεμα μ' ἀρέσει ὁ φιοκάκης
κ' ἀπ' ὄλα τὰ ὀνόματα ἄς εἶναι... Νικολάκης!

Μὲ τέτοιαι σὶκ κρατεῖς ἐπὶ, τῆς βέστας σου τὸ γῦρο,
πού ἐλέπω τὴ γυναῖκα μου καὶ θέλω νὰ τὴν δείρω.

Ἡ θίλε; ἡ Ἐλβετικὲς δὲν κάνουνε προφίτα
ρομάντσα μόνον ἔχει μιὰ, ἀπάνου στὴ σοφίτα.

Μ' ὄσο ξωδεύεις κόκκινο, γλυκειά μου καρμουζα,
δικαίει νὰ περάσουμε τοῦ Χάλδα τὰ ταμουζα.

Καὶ τώρα πότελεῖ ὄσκαμ τῆ; ρίμες τοῦ κλειδῶνου,
καλέστε μας στὸ γάμο σας νὰ ποῦμε... καὶ τοῦ χρόνου!

—XXXXX—

ΣΤΟ ΝΙΟΦΕΡΜΕΝΟΝΕ.

Ἄπου κ' ἂν πᾶς σ' ἀκολουθοῦν, καὶ κάθε μιὰ σὲ θέλει
κ' ὄλες πετοῦν ἀπάνω σου σὰν μυῖγες μὲς τὸ μέλι,
μὰ σὺ πῶχικε τὸ μέλι σου μὲς τὸ χρυσο ποτῆρι,
θάχης μαζύ σου βεβᾶια καὶ τὸ ξεμουγιαστῆρι.

ΓΡΙΦΟΣ.

Προχθὲς τὸ βράδυ πῶλαμπε ὁ μῶλος μὲς τὰ φῶτα,
ἐβόηκε ἀπὸ τὴ θάλασσα κ' ἐπέταξε μιὰ... Κόττα (!)
ἀλλὰ τὴν εἶδαν κ' εἶπανε ἄτι παιδιὰ τοῦ φόρου
πῶς ἦταν Κόττα σερνικὴ μὲ σούσουμα κοκόρου
κ' ὀπὼς τὴν ἀνεβάσανε τὴν Κόττα στὸ θαπὸρι
μ' ἄλλη κο-κότα γνωριμῆς νὰ κάμη μὲ τὸ ζῆρι!

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΙΚΟΝΑ ΤΟΥ

Ναι! τοῦ Βιτόρου τῶπρεπε εἰκόνα
Κ' ὀλόχρυσση κορνίζα καὶ στεφάνι,
Πού ἀπόγιομα κ' ἀγὴ ἄλλο δὲν κάνει,
Παρά νὰ φχαριστᾶν κάθε κοκόνα.

Τῆς μιᾶς κατασκευάζει ὠραῖο ἀνθῶνα.
Τῆς ἄλλης τῆς κεντρώνει ὠχρὸ γεράνι,
Σ' ἄλλης γαστροῦλα ἢ τσουκαλάκι βάνει,
Κατὰ πού θέλει, ντάλια ἢ μπικόννα.

Καὶ τέλος ὅποια κέντρομα θελήση
Ἡ φύτμα, δὲν ἔχει ἄλλο νὰ κάμη
Παρά τὸ Βιτοράκη νὰ ζητήση.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΜΕΛΙΩΝ ΚΑΙ ΚΕΝΤΡΩΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΠΟΛΙΤΕΥΣΕΩΣ ΠΕΤΡΟΥ
Α. Β.

ΚΡΙΝΟΣ — ΜΟΥΤΡΟ.

Τῆς πρότερα ἓνα κρίνο με λεπτότητα, κι' εἰθὺς τὸ μαγουλάκι της κοκκίνισε γιατί εἶπα πὼς τῆς μοιάζει σὴ λευκότητα, κι' ἡ μύτη της μυρίζοντας... κι τρίνισε. Κι' ἔτσι ὁ καλὸς σου κρίνος κι' ἡ κοπέλα, ἐγένηκαν μποκόστο ποῦταν τρέλλα!

Φάλασαφ

Ἀναγράφομεν τὰ ἐξῆς ἐκ τῆς ἑφημερίδος « Πατριώτης » τῆς Ζακύνθου.

« ΤΟ ΖΙΖΑΝΙΟΝ »

Ἄρχισε πάλιν νὰ βγαίνει εἰς τὸ Ἄρ- γοστόλι τὸ « Ζιζάνιον », ἐκείνη ἡ νοστι- μώτατη ἑφημερίδα με τοὺς στίχους της τοὺς γελαστοὺς καὶ με τὰ ὄρθρα της ἄρ- θρα. Ὁ ποιητὴς τοῦ « Ζιζανίου », κ. Γ. Μολφέτα, εἶναι γνωστὸς καὶ εἰς τὴν Ζά- κυνθον καὶ εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα. Εἶναι ὁ Σουρῆς τῆς Ἑπτανήσου. Τώρα τὰ ἐρεῖ φοβερά με τὸν Θεοτόκην. Με τὸν Κόντε τῆς Κερκύρας, ὡς τὸν ὀνομάζει. Καὶ δὲν ἔχει ἄδικο, διότι ὁ κόντε πρωθυπουργὸς με τὴν νέαν διοικητικὴν σου διαίρεσιν γωρεῖ νὰ πάρη ἀπὸ τὸν νομὸν τῆς Κε- φαλληνίας, τὸ Θιάκι.

Βάρει του κατκέραλα
Τοῦ κόντε Θεοτόκη
Νὰ μὴ θαρρῆ πὼς εἶσαστε
Σὰν τῆ Κορριάτες μῶκοι.
Βάρ' του, Μολρέτα, ἔστα πλευρά
Με τὸ Ζιζάνιό σου
Κι' ἄς εἶναι καὶ συμπέθερος
Καὶ συνωνόματός σου.
Γιατὶ με τόσους βουλευτὰς
Καὶ μ' ὑπουργὸ Ῥομάνο,
Ποῦναι τεζόρο ἀτίμητο
Με πθερὸ Βαλλιῆο,
Νὰ χάσετε τὸ Θιάκι...
Εἶν' κ' ἐντροπὴ λιγάκι.

ΤΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ ΜΑΣ

Κυπάρισσι — Παρίσι.

Πρώτη τὸ ἔλυσεν ἡ δεσποινὶς, Ἑλένη Σ. Ρ. Λουκάτου. Κ. Καγκελάρη, Α. Πε- φάνη, Ρ. Μαζαράκη, Μ. Πρετεντέρη, Α. Φραγκοπούλου, Α. Σαλιώτη, Ε. Λορέν-

δου, Μ. Δεσάντη, Ι. Τζουγανάτου, Ε. Μαζαράκη, Α. Αύγουστάτου, Ε. Φανού, Μ. Βαλσάμου, Α. Καβδαχιά, Θ. Μετα- ξᾶ, Κ. Ἀννίνου, ἡ ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον, τὸ μῆλον τῆς ἔριδος.

Οἱ κ. κ. Γ. Λάτκαρης, Γ. Περγλιγγῆ, Ν. Κρητικός, Δ. Αύγεριος, Δ. Βουτσιᾶς, Π. Φραγκοπούλου, Α. Μελῆς, Α. Μου- σοῦρης, Δ. Τσιτσέλης, Σ. Φραγκοπούλου, Ν. Κόκκινος, Ν. Ῥαζῆς, Μ. Φορτέτις, Α. Παπαδάτος, Α. Μπουτέ, Γ. Μαγ- κλιθέρας, Γ. Κορνέλιος, Δ. Σπινέλλης, Δ. Λουκάτος, Δ. Κοντομήχλος, Κ. Καγκε- λάρης, Ε. Κηροῦς, Θ. Ρουχωτῆς, Γ. Ἀλιθιζάτης, Κ. Μεταξῆς, Σ. Πολλάτος, Ο. Μαρτίτης.

Τὰ ψευδώνυμα. Ἐνα δάχτυλο καποι- τούζο — Δὲν ἐπερίμενα νὰ φῆς κι' ἐρέτο μόνη σου τῆς φρακασιάνης! — Ἀντιμιο- εμικός. — Ψευδοστῆρ — Πεινατημένος λύ- κος. — Τὸ περίφημο παλλικάρη τῶν φλα- ρέων — Μὴ χιτῆδεῖς τὸν μικρόν!.. δὲ, πὰς παραπάνω! — Ὁ μικρόστωμος μπου- τσιακας. — Τὸ νέον αὐτοκίνητον βραβέλι — Τὸ valse τοῦ Uolgangs (Σ. Ζ. Νὰ ἐλθε- τε νὰ συνεννοηθῶμεν περὶ τοῦ ποιήματος.)

— Γρύλλοι, σφυροῖων. — Ὁ τεῆπος. — Rascol — Ἀπλοχίρης. — Εἰς θαυμα- στῆς τῆς νεοαρχιεπίσκου τετραδίου. — Ἡ ἀκαδημία τοῦ Ῥουκινᾶ. — Dolce far niente. — Τὸ κυκλόπειν τείχη εἰς περι- πατον — Σιοπὸς 1—4, με συνάδελφον σπιοῦνον — Κόμης μόντε χρῆστος. — Ἐγὼ δὲν γράφω γιὰ ἐνοριτιστές... ἀ- κούς; — Ἀτζέμ τουρούγ. — Μέλος τοῦ τοῦ κρηναίου τοῦ τράβου, gri bouille. — Πικντελεῖς; Διγαλέτος. — Ἐτέρη Πισ- τᾶς. — Ὁ ἔρωτος τῆς καρδιάς. — Μαγδῆς τοῦ λιθοστρώτου. — Ἡ δοῦλα τοῦ διαλό- γου. — Μὴν τὸ παρρησιάνης γιατί τοῦ φαίνεται τὸ σατοβέλεσο. — Ἐκείνη ποῦ κάθεται βιζαβὶ στὸν ἔθ' ὄνα.

Τὸ βιβλίον ἔλαχε εἰς τὸν ὑπὸ τὸ ψευ- δώνυμον, τὸ νέον αὐτοκίνητον Χαεῖλι, κύριον Π. Κ. ὅστις παρακαλεῖται νὰ ἐλ- θη νὰ τὸ πάρη.

Τώρα σὰς γαιζόμεν μίαν ὀλόκληρον σειρὰν τοῦ Ζιζανίου ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐκδόσεώς του τὴν ὅποιαν πωλοῦμεν ἀπὸ 10 δραχμῶν ἐὰν λύσετε τὸ αἶνιγμα.

Προδότης ὑπῆρξα αἰσχρᾶς προδοσίας, τεκμήρια δίδω, ἀγάπης φιλίας, τοῦ ἔρωτος αἶμα στολίδι λαμπρὸν καὶ φέρος τῶν ζώντων ἐπὶ τῶν νεκρῶν.

Στὸν ἄνδρα τὸν λύτην, οὐδὲν ὑπέσχεσθαι, σὲ χάθε κοκῶνα τὴν λύσειν δωροῦμαι.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἄφριθεις ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του, διακεκριμένος Εἰσαγγελεὺς κ. Α. Τσε- λος.

— Διατελεῖ ἐν προφυλακίσει κατη- γορουμένη ἐπὶ πλαττογραφία καὶ κατα- χροῆσι ἡ ἡγουμένη τῆς μονῆς Ἁγίου Γε- ρασίου. Ἄνοσιὰ Μακρῆ, διωρίτη δ' αὐ- τὴ ταύτης, προσεφινῶς ἡ Θεονόμη Λι- ναρδάτου.

— Ἀρίετο ἐξ Ἀθηνῶν ἡ δεσποινὶς Καλλιόπη Μπουκουβάλλα.

— Οἱ κάλλιστοι νέοι κ. κ. Ἀνθου- γιάννης Γ. Τριγλιέτης καὶ Γεώργιος Ν. Μπαρμπάτης, μετὰ λαμπρῶν ἐξετάσεων ἐγένοντο διδάκταρες τοῦ δικαίου.

— Ἐπίσης ἔτυχεν τοῦ διπλώματος τῆς νομικῆς ὁ υἱὸς τοῦ ἐγκρίτου παρ' ἡμῶν δικηγόρου κ. Βαλαμακάκη, Ἀνδρέας Βαλ- σαμάκης.

— Ὁ Σπυρίδων Μεταξῆς (Κίντες) ὁ δραστηριώτατος καὶ ἀνάλατος διανομὸς τοῦ τηλεγραφεῖου, ἐπάθη. Νομίζομεν, ὅτι μεγαλειότερον ἀδίκημα δὲν ἦτο δυνα- τὸν νὰ διαπραχθῆ ὑπὸ τῶν ἐν ἰσχύει, πο- λιτικῶν μας.

— Ἀφίλοντο οἱ ἐν τῇ ζῆνῃ διακείμε- ντες διαπρεπεῖς συμπολιταίμας κ. κ. ἀδελ- φοὶ Δαλλαπόρτα Διονύσιος, Τζῶν καὶ Κωνσταντῖνος μετὰ τῶν ἀξιοτίμων κυ- ριῶν των, καὶ τῆς ἀδελφῆς των κυρίας Κάλιας Καλαμάρα.

— Τὸν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης Τρί- τῆς ὑπὸ τὴν στέγην τοῦ τελωνεῖου, ὁ Γε- ράσιμος Κραμπουρνιώτης ἐκτίπησε διὰ μαλαίας ἀνωθεν τῆς καρδίας τὸν Γεώρ- γιον Ἀρβανιτάκην λαμβούχον. Λόγοι φιλοτιμίας λέγεται ὅτι ἐξώθησαν τὸν δράστην νὰ προῆι εἰς τὸ ἐγκλημα, τοῦ ὑπρίου ἡ σύλληψις δὲν κατορθώθη εἰσέτι.

— Παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. ἐν Ἀθή- ναις καὶ Κερκύρα συνδρομηταὶ ἡμῶν νὰ φροντίσωσιν περὶ τῆς ἀποστολλῆς τῆς συνδρομῆς των.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΣ
ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΝ
ΜΟΥΣΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ